

vori „kakšno življenje, takšna smrt“. V nedeljo zjutraj se je ojstro našim kmetom prepovedalo po železnici hoditi. Mislim, da prepoved ne bo veliko hasnila, ker naših kmetov je marsikateri še čudno svojeglav in sirov. Človek bi mislil, kedar s takim kmetom občuje, da niti cerkve niti šole ne pozna, akopram imamo med njimi tudi vrle, izobražene kmete. Naj mi bo dovoljeno vsaj 2 dogodka omeniti.

Nad južno železnico stoji na lepem griču poslopje nekega posestnika, kateremu je 21. sept. t. l. njegova obče spoštovana 66 let stara mati z imenom Neža umrla. Pokojna je bila pridna gospodinja in je zadolženo posestvo dolgov otela in starejšemu sinu izročila. Vsak si lahko misli, da je žena veliko grenkih ur prestala in na posestvu vso svojo mladost in moč zgubila. Zahvala je nega sina je bila, da je na dan jene smrti mlajšega brata, ki se je za svojo mater solzil, s sledečimi besedami tolažil: „Kak si nur, da se jaučeš, jes se pa smejim“. Dragi bralci, ali ima takšen človek človeško ali živinsko ljubezen do svojih starišev? — Mislim, da nobene! Ravno ta omenjeni sin je tudi svojega 71 let starega poštenega očima 15. okt. pri c. k. okrajni sodnji v Šmarji kot mrtvega protokoliral, akoravno še omenjeni starček dandanes živi. O tem se bo ob svojem času še kaj več pred c. k. sodnijo govorilo! —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nekaj časa že se je začelo na narodne slovenske učitelje pritiskati. Štajerskim se prepoveduje v časnike pisati, Kranjskim pa se v „Laib. Schulzeitung“ žuga s prognanstvom. Narodnjaki bodo tudi to vedeli prestat. — Zaupnico, kakošno je Konjiško kat. pol. društvo našim pridnim konservativnim poslancem sklenilo, so tudi drugod odposlali, namreč v Lunsbruku in v št. Pölten-u. — Nadvojvoda Albreht je imenovan za častnega uda ruske vojaške akademije v Petrogradu. — Državni zbor je dovolil finančnemu ministru 70 milijonov. Pri tej priliki so poslanci tožili o mnogokrat krivičnem naračunjevanju davkov in o trdem izterjevanju dače. Terjali so naj se zopet prodaja živinska sol, naj se odpravi loterija in zniža kolek pri novinah. Ministru kupčijstva se je dovolilo 23 milijonov. Tukaj je poslanec Kronawetter ostro grajal ministre, da so tuja iz „Švabskega“ nekega Nördlinga pozvali za inšpektorja naših železnic in mu odmerili 25.000 fl. na leto. Pomagalo pa ni nič! Minister za poljedelstvo je dobil 11 milijonov na razpolaganje, kar je v primeri z važnostjo in potrebami kmetijstva premalo. Iz tega denarja se bo za popraviljanje Ziline struge na Koroškem porabilo 30.000 gold. in za povzdigo konjerejstva 126.000 fl. Za sodnije je 17 milijonov in za kaznovalnice 2.175.000 fl. stroškov. Za penzije se

je dovolilo 13 milijonov, v podporo železnic pa 22 milijonov. — Na Gališkem je strahovita stiska za krmo. Na tisoče konjev so kmeti že pobili ali iz blefov zapodili, da le jih konca nebi gledali. To je res žalostno. Konjev za 1 fl. je dobiti, da bi le kupcev bilo. Ogerski general Klapka je odšel v Carigrad, da Turkom pomaga zoper Kristijane — Slavjane. Nov dokaz, kako hudo Magjar Slavjana sovraži!

Vnanje države. Na Ruskem blizu Sebastopolja je železniški vlak zadel v drugega in pobil 200 ljudi. Slavni ruski zgodovinar Pogodin je umrl 75 let star. Rajni je s slavnim Aksakovom obhodel tudi slovenske kraje in znanega g. Čaf-a obiskal v Fraunheimu. Sedaj so vsi 3 mrtvi. — Pruski Bismark je hotel Nemcem naložiti nove dače na pivo in borzo, pa poslanci so mu odrekli. Na Francoskem so bile volitve v starešinstvo. Izvoljeni so večidel sami republikanci. Karliste nameni kralj Alfonz prejeti s 25.000 možmi iz francoske meje. Sicer pa so Karlisti te dni Alfonzu vzeli vojaško kaso in se pripravljajo na krvav boj. Turški sultan je na pritiskanje, zlasti Rusiji in Avstrije, dovolil Kristijanom mnogo pravic, a sedaj je že prepozno. Kristijani ne verujejo Turku ničesar več; vse se pripravlja na vojsko: Grki, Srbi in Romuni; ti so dobili ravno sedaj 48 Kruppovih kanonov. Vstaši v Hercegovini se hrabro držijo. Pri Nikšiću, Goranskem in Trebinju so premagali Turke. Upajmo, da jim novo leto prinese zaželjeno svobodo od više 400 letnega turškega jarma!

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XX.

Hodili smo proti večera prvega dne po ozkih ulicah, zdaj na desno, zdaj na levo. Moram reči, da sem povsod laglje pravo stezo zasledil, kakor pa v starinskem Rimu. Neštevilne kratke in ozke ulice, silno visoki hrami človeka motijo in zmotijo.

Gredé po trdih ulicah smo se kratkočasili nad raznoterimi šegami Rimljanov. Fijakerji, ki kjerbodi postajajo, so nam svoje službe ponujali, gajžlo in palec desne roke nad glavo povzdigovali kričaje — é — : od druge strani so vpreženi osli, po 3 drug za drugim razno ropotijo vlekli. Vožnja prostega ljudstva po Laškem je za nas resnično mikavna, zlasti v Rimu in Neapolu. Vozov po naši šegi nimajo. Dva dober seženj visoka kolesa, močnega stroja, nosita gornji del voza; vse je najbolj podobno našim garam; med dva ojeta se vpreže živinče prvo, in če jih je več, drugo za drugim. Vrh blaga na vozu ima vozač prilično streho proti dežu in solne. Streha je narrejena in kozjih kož, mnogokrat iz kosmatih; zapreta leži navadno na levem voglu voza: po želji